Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 950/68 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief en Verordening (EEG) nr. 918/83 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen

COM(86) 466 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 22 september 1986)

(86/C 254/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 28, 43 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in titel II C van de Inleidende bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief, als bijlage gevoegd bij Verordening (EEG) nr. 950/68 van de Raad betreffende het gemeenschappelijke douanetarief (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3331/85 (2), wordt bepaald dat een forfaitair invoerrecht van 10 % ad valorem van toepassing is op goederen die vervat zijn in aan particulieren gerichte kleine zendingen of die deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, voor zover het invoer betreft waaraan elk handelskarakter vreemd is en de totale waarde van die goederen per zending of per reiziger niet meer dan 115 Ecu bedraagt;

Overwegende dat overeenkomstig punt 3 van titel II C van bovengenoemde Inleidende bepalingen, het forfaitaire recht van 10 % alleen wordt toegepast op dat deel van de waarde van goederen die deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, dat de in toepassing van de artikelen 45 tot en met 49 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad (3), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3822/85 (4), voor vrijstelling van invoerrechten toegestane waarde overschrijdt; dat daarentegen, uit artikel 29, lid 2, derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 918/83 volgt dat het forfaitaire invoerrecht van 10 % van toepassing is op alle goederen die deel uitmaken van aan particulieren gerichte kleine zendingen wanneer de totale waarde van deze zendingen het voor vrijstelling vastgestelde bedrag van 45 Ecu overschrijdt;

Overwegende dat aan deze laatste voorschriften het nadeel vastzit dat de vrijstelling niet geldt voor geadresseerden van kleine zendingen met een totale waarde die de som van 45 Ecu, al is het maar met een luttel bedrag, te boven gaat; dat uit een onderzoek van de situatie is gebleken dat het invoeren van soortgelijke bepalingen als die welke van toepassing zijn op goederen die deel uitmaken van de bagage van reizigers op dit bepaalde gebied geen bijzondere administratieve problemen zou moeten opleveren; dat zowel titel II C van de Inleidende bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief als titel VII van Verordening (EEG) nr. 918/83 dan ook dienen te worden aangepast ten einde voor de invoer van aan particulieren gerichte kleine zendingen een vrijstelling tot maximaal 45 Ecu te kunnen verlenen, en alleen op dat deel van de waarde dat dit bedrag overschrijdt, een forfaitair invoerrecht van 10 % te heffen;

Overwegende dat bij deze gelegenheid de maximumwaarde van de zendingen waaronder de aan particulieren gerichte zendingen aan het forfaitaire douanerecht van 10 % kunnen worden onderworpen, van 115 Ecu tot 200 Ecu dient te worden verhoogd, zoals de Commissie dit reeds op 16 november 1984 heeft voorgesteld (5); dat het met het oog op juridische duidelijkheid aanbeveling verdient deze bepalingen te wijzigen door titel II C van de Inleidende bepalingen bij het gemeenschappelijk douanetarief en titel VII van Verordening (EEG) nr. 918/83 geheel opnieuw op te stellen;

Overwegende dat in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 918/83 is bepaald dat het eiland Helgoland als een derde land wordt beschouwd; dat uit de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2151/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende het douanegebied van de Gemeenschap (6), laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van Spanje en Portugal, voortvloeit dat alle grondgebieden welke van het douanegebied van de Gemeenschap zijn uitgesloten, in dezelfde rechtspositie verkeren als Helgoland; dat bijgevolg voornoemd artikel 1, lid 3, dient te worden gewijzigd;

Overwegende dat in de artikelen 137 en 138 van Verordening (EEG) nr. 918/83 is vastgesteld onder welke voorwaarden de Lid-Staten tot het tijdstip waarop communautaire bepalingen op het betrokken gebied worden ingevoerd, voor de invoer van instrumenten en apparaten voor medisch onderzoek, medische diagnoses of behandeling bijzondere vrijstellingen kunnen verlenen;

Overwegende dat uit de ervaring van een Lid-Staat na de tenuitvoerlegging van deze bepalingen is gebleken dat het verlenen van vrijstelling voor de betrokken instrumenten en apparaten, wanneer eenmaal is vastgesteld dat

(1) PB nr. L 172 van 22. 7. 1968, blz. 1.
(2) PB nr. L 331 van 9. 12. 1985, blz. 1.
(3) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.
(4) PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 22.
(5) PB nr. C 324 van 5. 12. 1984, blz. 5.
(6) PB nr. L 197 van 27. 7. 1984, blz. 1.

tegenwoordig geen gelijkwaardige instrumenten of apparaten in de Gemeenschap worden vervaardigd, voor de economie van de Gemeenschap geen nadelige gevolgen meebrengt; dat verlening van vrijstelling daarentegen een doeltreffende bijdrage zou leveren tot opsporing en behandeling van ernstige ziekten waaraan ingezetenen van de Gemeenschap kunnen lijden; dat eventuele schenkingen van deze instrumenten of apparaten aan door de bevoegde autoriteiten erkende medische instellingen moeten worden aangemoedigd; dat de facultatieve en voorlopige bepalingen van de artikelen 137 en 138 van Verordening (EEG) nr. 918/83 voor instrumenten en apparaten voor medisch onderzoek, medische diagnose of behandeling bijgevolg moeten worden omgezet in definitieve bepalingen die in de gehele Gemeenschap van toepassing zijn; dat daartoe genoemde artikelen moeten worden vervangen door een aan dit bijzondere geval van vrijstelling gewijde titel XIV bis;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 918/83 eveneens dient te worden aangevuld met de instelling van een vrijstelling van invoerrechten voor referentiestoffen voor kwaliteitscontrole van geneesmiddelen om rekening te houden met de werkzaamheden die door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) worden uitgevoerd;

Overwegende dat door de door het Comité douanevrijstellingen sinds het van kracht worden van Verordening (EEG) nr. 918/83 uitgevoerde werkzaamheid is komen vast te staan dat een aantal overgangsbepalingen dat in artikel 136 van genoemde verordening is voorzien, onder bepaalde voorwaarden een definitieve vorm zou kunnen aannemen of tot een bepaalde tijd zou kunnen worden beperkt of geschrapt; dat de artikelen 133 tot en met 136 bijgevolg moeten worden aangepast ten einde zoveel mogelijk alle onzekerheid met betrekking tot de draagwijdte van de daarin vervatte bepalingen alsook iedere afwijking bij de toepassing van de bij Verordening (EEG) nr. 918/83 ingestelde communautaire regeling voor vrijstellingen weg te nemen;

Overwegende dat de gelegenheid van deze wijzigingen in Verordening (EEG) nr. 918/83 dient te worden aangegrepen om tevens een aantal andere bepalingen ervan aan te passen ten einde een toepassing mogelijk te maken die nauwer is afgestemd op de nagestreefde doelstellingen of om naleving van de in het kader van bepaalde internationale organisaties vastgestelde bepalingen te waarborgen en met name die van een op 27 november 1985 vastgesteld(e) besluit/aanbeveling van de Raad van de OESO met betrekking tot het beleid op het gebied van het internationaal toerisme,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Titel II C van de Inleidende bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief, dat als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 950/68 is opgenomen, wordt als volgt gelezen:

„C. **Forfaitaire heffing**

1. Een forfaitair invoerrecht van 10 % ad valorem is van toepassing op goederen die deel uitmaken

— van door particulieren aan particulieren gerichte zendingen,

of

— van persoonlijke bagage van reizigers,

voor zover het invoer betreft waaraan elk handelskarakter vreemd is.

Dit forfaitaire invoerrecht van 10 % is van toepassing wanneer de totale waarde van die goederen, per zending of per reiziger, niet meer dan 200 Ecu bedraagt. Het wordt geheven over dat gedeelte van de waarde dat de maxima overschrijdt die in de titels VII en XI van Verordening (EEG) nr. 918/83 (1) zijn vastgesteld voor het naar gelang van het geval verlenen van vrijstelling voor goederen die het voorwerp vormen van door particulieren aan particulieren gerichte zendingen of voor goederen welke deel uitmaken van persoonlijke bagage van reizigers.

De goederen van hoofdstuk 24, welke deel uitmaken van een zending of van persoonlijke bagage van reizigers in hoeveelheden, die de maxima overschrijden, welke naar gelang van het geval in artikel 31 of in artikel 46 van Verordening (EEG) nr. 918/83 zijn vastgesteld, zijn van toepassing van dit forfaitaire invoerrecht uitgesloten.

2. Als invoer waaraan elk handelskarakter vreemd is, wordt beschouwd, invoer waarbij het gaat om goederen die deel uitmaken van

a) door particulieren aan particulieren gerichte zendingen welke invoer gelijktijdig:

— zowel een incidenteel karakter vertoont,

— als uitsluitend uit voor persoonlijk gebruik van de begunstigde of van diens gezin bestemde goederen bestaat waarbij noch de aard, noch de hoeveelheid van die goederen op enig commercieel oogmerk mag duiden,

— als uit goederen bestaat waarvan de totale waarde niet meer dan 200 Ecu bedraagt,

— als zonder enige vorm van betaling door de afzender aan de geadresseerde wordt gericht;

b) persoonlijke bagage van reizigers welke invoer gelijktijdig:

— zowel een incidenteel karakter draagt,

— als uitsluitend betrekking heeft op voor persoonlijk gebruik van de reiziger of diens gezin bestemde goederen, of op goederen die bestemd zijn om ten geschenke te worden gegeven, waarbij noch de aard, noch de hoeveelheid van die goederen op enig commercieel oogmerk mag duiden.

3. Het forfaitaire invoerrecht is niet van toepassing op goederen die onder de hierboven genoemde voorwaarden worden ingevoerd en ten aanzien waarvan de betrokkene, alvorens dat recht daarop wordt toegepast, heeft verzocht dat zij aan de daarvoor geldende rechten bij invoer worden onderworpen. In dat geval worden alle onder de invoer begrepen goederen, onverminderd de in de artikelen 45 tot en met 49 van Verordening (EEG) nr. 918/83 bedoelde vrijstellingen, aan de daarvoor geldende rechten bij invoer onderworpen.

Voor de toepassing van de eerste alinea worden onder rechten bij invoer verstaan zowel de invoerrechten en heffingen van gelijke werking als de landbouwheffingen en andere heffingen bij invoer die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde uit de verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen, zijn vastgesteld.

4. De Lid-Staten mogen het bedrag afronden dat de uitkomst vormt van de omrekening in nationale valuta van het bedrag van 200 Ecu.

5. De Lid-Staten mogen de tegenwaarde van het bedrag van 200 Ecu in nationale valuta ongewijzigd handhaven, indien bij de jaarlijkse aanpassing zoals voorzien in artikel 2, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 2779/78, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 289/84, omrekening van dit bedrag, vóór de in de bepaling onder 4 genoemde afronding, een wijziging van de in nationale valuta uitgedrukte tegenwaarde van minder dan 5 % oplevert.

---

(1) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.".

Artikel 2

Verordening (EEG) nr. 918/83 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, lid 3, wordt gelezen:

„3. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening, omvat, voor de toepassing van hoofdstuk I, het begrip derde landen de delen van het grondgebied van de Lid-Staten welke in toepassing van Verordening (EEG) nr. 2151/84 van de Raad (1) van het douane-grondgebied van de Gemeenschap zijn uitgesloten.

---

(1) PB nr. L 197 van 27. 7. 1984, blz. 1.".

2. Titel VII wordt gelezen:

„TITEL VII

Door particulieren aan particulieren gerichte zendingen

Artikel 29

1. Onverminderd de artikelen 30 en 31 is invoer met vrijstelling van rechten bij invoer toegestaan voor goederen die deel uitmaken van zendingen, welke door een particulier vanuit een derde land aan een andere zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevindende particulier worden gericht, mits het daarbij om invoer gaat waaraan elk handelskarakter vreemd is.

De hierboven bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op zendingen uit Helgoland.

2. Onder „invoer waaraan elk handelskarakter vreemd is" wordt in de zin van lid 1 beschouwd invoer welke gelijktijdig:

— zowel een incidenteel karakter vertoont,

— als uitsluitend uit voor persoonlijk gebruik van de geadresseerde en diens gezin bestemde goederen bestaat, waarbij noch de aard, noch de hoeveelheid van die goederen op enig commercieel oogmerk mag duiden,

— als uit goederen bestaat waarvan de totale waarde niet meer dan 200 Ecu bedraagt,

— als zonder enige vorm van betaling door de afzender aan de geadresseerde wordt gericht.

Artikel 30

De in artikel 29, lid 1, bedoelde vrijstelling geldt voor een waarde van 45 Ecu per zending waaronder begrepen de waarde van de in artikel 31 bedoelde goederen.

Indien de totale waarde van een aantal goederen, per zending, het in de eerste alinea bedoelde bedrag overschrijdt, wordt de vrijstelling verleend tot het beloop van dat bedrag voor die goederen die, indien zij afzonderlijk zouden zijn ingevoerd, voor genoemde vrijstelling in aanmerking zouden zijn gekomen, met dien verstande dat de waarde van een afzonderlijk goed niet mag worden gesplitst.

Artikel 31

Wat de hierna genoemde goederen betreft is de in artikel 29, lid 1, bedoelde vrijstelling per zending beperkt tot de naast elk van die goederen vermelde hoeveelheid:

a) tabaksprodukten:

— 50 sigaretten,

of 25 cigarillo's (sigaren met een maximumgewicht van 3 gram per stuk);

of 10 sigaren,

of 50 gram rooktabak;

b) alcohol en alcoholische dranken:

— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken met een alcohol-volumegehalte van meer dan 22 % vol; niet gedenatureerde ethylalcohol van 80 % vol en hoger: 1 liter,

of

— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken, aperitieven op basis van wijn of van alcohol; tafia, saké of soortgelijke dranken met een alcohol-volumegehalte van ten hoogste 22 % vol; mousserende wijnen, likeurwijnen: 1 liter,

of

— niet-mousserende wijnen: 2 liter;

c) parfums: 50 gram,

of

reuk- en toiletwaters: 0,25 liter.".

3. Artikel 46, lid 1, wordt gelezen:

„1. Wat de hierna genoemde goederen betreft, wordt de in artikel 45, lid 1, bedoelde vrijstelling per reiziger beperkt tot de voor elk van die goederen vermelde hoeveelheid:

a) tabaksprodukten:

200 sigaretten,

of 100 cigarillo's (sigaren met een maximumgewicht van 3 gram per stuk),

of 50 sigaren,

of 250 gram rooktabak,

of een proportioneel assortiment van deze onderscheiden produkten;

b) alcohol en alcoholische dranken:

— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken met een alcohol-volumegehalte van meer dan 22 % vol; niet gedenatureerde ethylalcohol van 80 % vol en hoger: 1 liter,

of

— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken, aperitieven op basis van wijn of van alcohol, tafia, saké of soortgelijke dranken met een alcohol-volumegehalte van ten hoogste 22 % vol; mousserende wijnen, likeurwijnen: 2 liter,

en

— niet-mousserende wijnen: 2 liter;

c) parfums: 50 gram,

en reuk- en toiletwaters: 0,25 liter;

d) geneesmiddelen:

de voor persoonlijk gebruik van de reiziger benodigde hoeveelheid.".

4. Artikel 47 wordt gelezen:

„Artikel 47

Wat de andere dan de in artikel 46 genoemde goederen betreft wordt de in artikel 45 bedoelde vrijstelling per reiziger beperkt tot een totale waarde van 100 Ecu.

De Lid-Staten mogen echter dit bedrag voor reizigers beneden 15 jaar tot 50 Ecu beperken.".

5. Artikel 49, lid 2, eerste streepje, wordt gelezen:

„— *grensgebied:* onverminderd de ter zake bestaande overeenkomsten een vanaf de grens gemeten strook van in vogelvlucht niet breder dan 15 kilometer. Gemeenten waarvan het grondgebied gedeeltelijk binnen het grensgebied is gelegen, mogen worden aangemerkt als tot dat gebied te behoren.".

6. Artikel 60 wordt gelezen:

„Artikel 60

1. Invoer met vrijstelling van rechten bij invoer is toegestaan voor:

a) speciaal op laboratoriumgebruik voorbereide dieren;

b) biologische of chemische stoffen welke voorkomen op een volgens de procedure bedoeld in artikel 143, leden 2 en 3, opgestelde lijst en die uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden ingevoerd.

2. De in lid 1 bedoelde vrijstelling is beperkt tot dieren en biologische of chemische stoffen die bestemd zijn:

— hetzij voor openbare instellingen of instellingen van openbaar nut welke zich hoofdzakelijk op het gebied van het onderwijs of van het wetenschappelijk onderzoek bewegen, alsmede voor diensten welke onder een openbare instelling of een instelling van openbaar nut ressorteren en die zich hoofdzakelijk op het gebied van het onderwijs of van het wetenschappelijk onderzoek bewegen,

— hetzij voor particuliere instellingen welke zich hoofdzakelijk op het gebied van het onderwijs of van het wetenschappelijk onderzoek bewegen en die voor de genoemde goederen van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten toestemming tot invoer met vrijstelling van rechten hebben verkregen.

3. Op de in lid 1, onder b), bedoelde lijst mogen slechts biologische of chemische stoffen voorkomen waarvoor binnen het douanegebied van de Gemeenschap geen gelijkwaardige stoffen bestaan en waarvan de specifieke aard of de zuiverheidsgraad die stoffen tot uitsluitend of hoofdzakelijk voor wetenschappelijk onderzoek geschikte stoffen maakt.".

7. De volgende titels XIV bis en XIV ter worden ingevoegd:

„TITEL XIV bis

Instrumenten en apparaten bestemd voor medisch onderzoek, medische diagnose of behandeling

Artikel 63 bis

1. Met vrijstelling van rechten mogen instrumenten en apparaten voor medisch onderzoek, medische diagnose of behandeling worden ingevoerd, die door een liefdadige of filantropische instelling of door een particulier worden geschonken aan gezondheidsinstellingen, diensten van ziekenhuizen en instellingen voor

medisch onderzoek die van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten toestemming hebben om deze voorwerpen met vrijstelling van rechten te ontvangen, of die door deze gezondheidsinstellingen, ziekenhuizen of instellingen voor medisch onderzoek volledig met door een liefdadige of filantropische instelling verstrekte gelden, of met vrijwillige bijdragen worden aangekocht, en voor zover wordt vastgesteld dat:

a) op dat tijdstip geen gelijkwaardige instrumenten of apparaten binnen het douanegebied van de Gemeenschap worden vervaardigd,

b) de schenking van de betrokken instrumenten of apparaten geenszins met commerciële bijbedoelingen bij schenker geschiedt,

c) de schenker op geen enkele wijze is verbonden met de fabrikant van de instrumenten of apparaten waarvoor vrijstelling wordt gevraagd.

2. De vrijstelling geldt, op dezelfde voorwaarden, ook voor:

a) reserveonderdelen, onderdelen en specifieke hulpstukken bestemd voor de instrumenten en apparaten, voor zover deze reserveonderdelen, onderdelen en hulpstukken tegelijkertijd met deze instrumenten of apparaten worden ingevoerd of, indien zij op een later tijdstip worden ingevoerd, herkenbaar zijn als te zijn bestemd voor instrumenten of apparaten die reeds eerder met vrijstelling zijn ingevoerd;

b) gereedschap voor het onderhoud, de controle, het kalibreren of het herstellen van instrumenten of apparaten, voor zover dit gereedschap tegelijkertijd met die instrumenten of apparaten wordt ingevoerd of, indien het op een later tijdstip wordt ingevoerd, herkenbaar is als te zijn bestemd voor instrumenten of apparaten die reeds eerder met vrijstelling zijn ingevoerd.

Artikel 63 ter

Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 63 bis, lid 1, wordt een voor medisch onderzoek, medische diagnose of behandeling bestemd instrument of apparaat beschouwd als op dat tijdstip binnen het douanegebied van de Gemeenschap te worden vervaardigd, wanneer de leveringstermijn ervan op het ogenblik van bestelling, de handelsgebruiken in de desbetreffende produktiesector in aanmerking genomen, niet aanzienlijk langer is dan die van het instrument of het apparaat waarvoor de aanvraag om vrijstelling wordt ingediend, of wanneer deze termijn de laatstbedoelde leveringstermijn niet in die mate overschrijdt dat de bestemming of het gebruik waarvoor dit instrument of, apparaat aanvankelijk was bedoeld, hierdoor sterk in het gedrang zou komen.

Artikel 63 quater

Het verlenen van de vrijstelling is afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat aan de hand van uitvoeringsbepalingen die overeenkomstig de in artikel 143, leden 2 en 3, bedoelde procedure zijn vastgesteld, is geconstateerd dat instrumenten of apparaten die gelijkwaardig zijn aan die waarvoor vrijstelling van invoerrechten wordt gevraagd op dat tijdstip niet binnen het douanegebied van de Gemeenschap worden vervaardigd.

Artikel 63 quinquies

1. De instrumenten of apparaten die onder de in artikelen 63 bis, 63 ter en 63 quater vastgestelde voorwaarden met vrijstelling zijn ingevoerd, mogen niet worden uitgeleend, verhuurd, onder bezwarende titel of om niet worden overgedragen, zonder dat de bevoegde autoriteiten daarvan vooraf in kennis zijn gesteld.

2. Bij uitlening, verhuur of overdracht aan een inrichting of instelling die krachtens artikel 63 bis voor de vrijstelling in aanmerking komt, blijft de vrijstelling van kracht voor zover bedoelde inrichting of instelling het instrument of apparaat gebruikt voor doeleinden welke op verlening van deze vrijstelling recht geven.

In de overige gevallen mag het uitlenen, verhuren of overdragen eerst plaatsvinden na voorafgaande betaling van de rechten bij invoer, tegen het op het tijdstip van de uitlening, verhuur of overdracht geldende tarief naar gelang van de soort goederen en op de grondslag van de douanewaarde, die op dat tijdstip door de bevoegde autoriteiten als juist zijn erkend of aanvaard.

Artikel 63 sexies

1. De in artikel 63 bis bedoelde instellingen en inrichtingen die niet langer aan de voorwaarden voor vrijstelling voldoen of die een met vrijstelling ingevoerd voorwerp voor andere doeleinden willen gebruiken dan die bedoeld in het genoemde artikel, dienen de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis te stellen.

2. Instrumenten of apparaten die in het bezit blijven van instellingen of inrichtingen die niet langer voldoen aan de voorwaarden om voor vrijstelling in aanmerking te komen, zijn onderworpen aan de toepassing van de daarvoor geldende rechten bij invoer tegen het op het tijdstip waarop niet langer aan de voorwaarden wordt voldaan, geldende tarief naar gelang van de soort en op de grondslag van de douanewaarde, die op dat tijdstip door de bevoegde autoriteiten als juist zijn erkend of aanvaard.

Instrumenten of apparaten die door de instelling of inrichting die vrijstelling geniet, voor andere doeleinden worden gebruikt dan die bedoeld in artikel 63 bis, zijn onderworpen aan de toepassing van de daarvoor geldende rechten bij invoer tegen het op het tijdstip waarop zij voor een ander gebruik worden bestemd, geldende tarief naar gelang van de soort en op de grondslag van de douanewaarde, die op dat tijdstip door de bevoegde autoriteiten als juist zijn erkend of aanvaard.

TITEL XIV ter

Referentiestoffen voor de kwaliteitscontrole van geneesmiddelen

Artikel 63 septies

Met vrijstelling van rechten bij invoer mogen zendingen worden ingevoerd met monsters van chemische referentiestoffen, die voor de controle van de kwaliteit van de voor de vervaardiging van geneesmiddelen gebruikte stoffen door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) zijn goedgekeurd, waarbij die zendingen aan geadresseerden zijn gericht die toelating hebben verkregen om dergelijke zendingen met vrijstelling van rechten in ontvangst te nemen.".

8. Aan artikel 86 wordt het volgende punt toegevoegd:

„d) Prijzen, trofeeën, souvenirs met een symbolisch karakter die bestemd zijn voor gratis uitdeling aan personen die hun normale verblijfplaats in een derde land hebben, ter gelegenheid van congressen van het zakenleven en dergelijke manifestaties met een internationaal karakter, en die wegens de aard ervan, de waarde per eenheid en de andere kenmerken geenszins op commerciële bijbedoelingen duiden.".

9. Aan artikel 109 wordt het volgende punt toegevoegd:

„q) belastingzegels en dergelijke waaruit de voldoening van belastingen in derde landen blijkt.".

10. Artikel 112 wordt gelezen:

„Artikel 112

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 113 tot en met 115, mag met vrijstelling van rechten bij invoer worden ingevoerd:

a) de brandstof welke zich in de normale reservoirs bevindt van:

— personenwagens, bedrijfsvoertuigen en motorrijwielen, welke het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen,

— containers voor speciale doeleinden;

b) de brandstof in draagbare reservoirs in personenauto's en motorrijwielen tot een maximum van 10 liter per voertuig en onverminderd de nationale voorschriften inzake bezit en vervoer van brandstoffen.

2. In de zin van lid 1 wordt verstaan onder:

a) *bedrijfsvoertuigen:* alle motorvoertuigen voor het wegverkeer (trekkers met aanhangwagens daaronder begrepen) welke op grond van constructietype en uitrusting geschikt en bestemd zijn voor het vervoer, al dan niet tegen betaling,

— van meer dan 9 personen, de bestuurder daaronder begrepen,

— van goederen,

alsmede ieder wegvoertuig bestemd voor een ander speciaal gebruik dan vervoer in eigenlijke zin;

b) *personenwagens:* alle motorvoertuigen welke niet aan de onder a) genoemde criteria beantwoorden;

c) *normale reservoirs:*

— de door de fabrikant blijvend in of aan alle motorvoertuigen van hetzelfde type als het betrokken voertuig aangebrachte reservoirs, waarvan de blijvende inrichting het rechtstreeks verbruik van brandstof mogelijk maakt, zowel voor de voortbeweging van de voertuigen als, in voorkomend geval, voor de werking van koel- en andere systemen waarmee de speciale voertuigen zijn uitgerust;

Als normale reservoirs worden ook aangemerkt in of aan motorvoertuigen gemonteerde waardoor het rechtstreeks verbruik van gas als brandstof mogelijk wordt, alsmede de op hulpsystemen aangesloten reservoirs waarmee die voertuigen eventueel zijn uitgerust;

— de door de fabrikant blijvend in of aan alle containers van hetzelfde type als de betrokken container aangebrachte reservoirs, waarvan de blijvende inrichting het rechtstreeks verbruik van brandstof mogelijk maakt voor de werking van koel- en andere systemen waarmee de containers voor speciale doeleinden zijn uitgerust.".

11. Aan artikel 133, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

„g) vrijstellingen in het kader van overeenkomsten op basis van wederkerigheid, met derde landen die het Burgerluchtverdrag van Chicago (1944) hebben ondertekend voor de toepassing van de in 4.42 en 4.44 van bijlage 9 bij dat Verdrag (achtste editie — juli 1980) aanbevolen methode.".

12. Artikel 134, lid 1, wordt gelezen:

„1. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de douanebepalingen in verdragen en internationale overeenkomsten als bedoeld in artikel 133, lid 1, sub b), c), d), e), f) en g), en lid 3, die na de inwerkingtreding van deze verordening zijn gesloten.".

13. Artikel 135 wordt gelezen:

„Artikel 135

De bepalingen van deze verordening vormen geen beletsel voor de handhaving:

a) door Griekenland van de speciale status verleend aan de berg Athos zoals die gewaarborgd is bij artikel 105 van de Griekse grondwet;

b) door Frankrijk, van de vrijstellingen ingevolge de Overeenkomst van 22 en 23 november 1867 tussen Frankrijk en de Valleien van Andorra;

c) door de Lid-Staten, tot en met 31 december 1990 en met een maximum van 210 Ecu van de vrijstellingen, die de in artikel 47 bedoelde vrijstellingen overschrijden en die zij, in voorkomend geval, op 1 januari 1983 aan zeelieden van de handelsvloot op de internationale vaart hebben toegekend.".

14. Artikel 136 wordt gelezen:

„*Artikel 136*

Tot de opstelling van communautaire bepalingen op het betrokken gebied kunnen de Lid-Staten bijzondere vrijstellingen verlenen aan de strijdkrachten die ter uitvoering van internationale overeenkomsten op hun grondgebied zijn gestationeerd en die niet onder hun gezag staan.".

15. De artikelen 137 en 138 worden geschrapt.

Artikel 3

De versies in de volgende talen van artikel 11, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 918/83 worden als volgt gewijzigd:

Nederlandse versie:

„2. Onder hetzelfde voorbehoud zijn eveneens vrijgesteld van rechten bij invoer geschenken die door personen die hun normale verblijfplaats in een derde land hebben, gewoonlijk ter gelegenheid van een huwelijk worden aangeboden aan een persoon die aan de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoet. De waarde van elk geschenk dat met vrijstelling van rechten mag worden ingevoerd, mag evenwel niet meer dan 1 000 Ecu bedragen.".

Deense versie:

„2. Under samme forbehold indrømmes der ligeledes fritagelse for importafgifter for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et tredjeland, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. For at kunne opnå fritagelse må den enkelte gaves værdi dog ikke overstige 1 000 ECU.".

Duitse versie:

„2. Unter denselben Voraussetzungen sind von den Eingangsabgaben auch die üblicherweise aus Anlaß einer Eheschließung überreichten Geschenke befreit, die von Personen mit gewöhnlichem Wohnsitz in einem Drittland einer Person gemacht werden, die die Voraussetzungen des Absatzes 1 erfüllt. Die Befreiung ist jedoch davon abhängig, daß der Wert eines jeden Geschenks 1 000 ECU nicht übersteigt.".

Griekse versie:

„2. Με τις ίδιες επιφυλάξεις, παρέχεται τελωνειακή ατέλεια για τα συνήθη γαμήλια δώρα που δίδονται σε πρόσωπο που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της παραγρφου 1 από πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε τρίτη χώρα. Πάντως, η αξία κάθε δώρου για το οποίο παρέχειται ατέλεια δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 1 000 ECU.".

Engelse versie:

„2. Subject to the same conditions, presents customarily given on the occasion of a marriage, which are made to a person fulfilling the conditions laid down in paragraph 1 by persons having their normal place of residence in a third country, shall also be admitted free of import duties. The value of each present admitted duty free may not, however, exceed 1 000 ECU.".

Spaanse versie:

„2. Serán admitidos igualmente con franquicia da derechos de importación, con las mismas reservas, los regalos habitualmente ofrecidos con ocasión de un matrimonio, hechos a una persona que reúna las condiciones previstas en el apartado 1 por personas que tengan su residencia normal en un tercer país. El valor de cada regalo admitido con franquicia no podrá exceder de 1 000 ECUS.".

Franse versie:

„2. Sont également admis en franchise de droits à l'importation, sous les mêmes réserves, les cadeaux habituellement offerts à l'occasion d'un mariage, qui sont faits à une personne répondant aux conditions prévues au paragraphe 1 par des personnes ayant leur résidence normale dans un pays tiers. La valeur de chaque cadeau admissible en franchise ne peut toutefois excéder 1 000 Écus.".

Portugese versie:

„2. Beneficiarão igualmente da franquia de direitos de importação, nas mesmas condições, os presentes habitualmente oferecidos por ocasião de um casamento, dados a uma pessoa que se encontre nas condições previstas no nº 1 por pessoas que tenham a sua residência habitual num país terceiro. O valor de cada presente a admitir com franquia não pode, no entanto, exceder 1 000 ECUs.".

Artikel 4

In de artikelen 4, 22, 45, 52 tot en met 56, 65, 72, 73, 86, 87, 117 en 120 van Verordening (EEG) nr. 918/83 wordt de uitdrukking „Gemeenschap" vervangen door de uitdrukking „het douanegebied van de Gemeenschap".

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op 1 maart 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.